

REISVERSLAG

Sinterklaas deelt kerstpakketten uit !

Paul en ik hadden deze kerstreis uitgebreid voorbereid. Veel warme pantoffels gekregen en gekocht voor onze arme oudjes. Feestelijke zakjes met kerstchocolade gemaakt.

Fantastische schenkingen gekregen en door Meta wel 100 knuffeltjes gehaakt voor de eenzame kindertjes.

Het Sinterklaaskostuum hing klaar en het Pietenpak zat in een koffer samen met de pruik en de schmink. En toen kwam de huisarts met het bericht dat we niet naar Kroatië mochten gaan, omdat er bij Paul een serieus hartprobleem was gezien op een hartfilmpje. De medische zorg in Kroatië is niet zo goed als in Nederland. Ja, dat weten we maar Telefonisch contact gezocht met de cardioloog die het hartfilmpje ook gezien had. Zij zei: 'Paul je hebt een goed hart!!! Je mag gaan, als je maar wel direct na de reis onderzoek laat doen naar dit hartprobleem.' Met de AED van een kennis zijn we op reis gegaan. 'Zie het maar als een paraplu,' zei Paul, 'als je het bij je hebt, heb je het niet nodig!!' De reis is zonder problemen verlopen.

Rustig zijn we door Duitsland, Oostenrijk, Slovenië naar Kroatië gereden. Met aan onze rechterhand een rij van vrachtauto's van Nederland tot Oostenrijk. Wat een baan om toch zo vreselijk in de file van vrachtauto's je plaats van bestemming te moeten bereiken. Hiermee creëer je toch hartproblemen, denk ik dan.

Onderweg bedenken we om de dag van aankomst te gebruiken om 6 adressen te bezoeken en te voorzien van een kerstpakkett. Gelukkig kunnen predikant Nenad en zijn vrouw Zorica tijd vrij maken om met ons de bergen in te gaan. We spreken af bij de Lidl in Samobor, waar wij de voedselpakketten maken. De lucht is blauw en wij rijden zo met elkaar de bergen in. Alle oudjes zijn zeer verrast door ons bezoek en wij zijn blij dat we deze dag zo goed hebben kunnen gebruiken. Zorica kookt voor ons een heerlijke warme maaltijd en we gebruiken de avond om te praten over de voedselvoorziening van de oudjes in hun wijk. We horen dat een gulle schenker de kerken in deze omgeving heeft voorzien van het Nieuwe Testament en kinderbijbels. Nenad is voorlopig voorzien. Fijn, dat is geregeld.

Op zaterdag heeft Zorica een heerlijk ontbijt voor ons gemaakt en gaan we vroeg naar de Lidl om voor 8 adressen kerstpakketten te maken. Het is nog mistig en de bomen zijn wit van de vorst. We reizen een dik uur voor we een van onze mensen zien. Het is de schaapsherder die ons ziet rijden. Hij zwaait heel uitgebreid naar ons. Hij wil ons niet missen. Nee, hij wil ons kerstpakkett niet missen. Wij zetten dit bij zijn huis. Wat een warme ontvangst, zo'n schaapsherder die je zo welkom wuift!

Mia, die de zus van haar overleden man helemaal verzorgt, vertelt enthousiast dat ze samen al een wandeling hebben gemaakt. Ze heeft haar zwarte rouwkleding al verruild voor kleding met kleur. Wij waarderen haar zorgzaamheid voor de zwaar gehandicapte schoonzus. Alle oudjes die we deze dag verder bezoeken zijn vrolijk en ergens enthousiast over. We worden er helemaal blij van.

Er is een zichtbaar toilet dat ik bezoek. De bril is geheel kapot en er is geen water. Er staat een emmer in het toilet met as en die as mag ik met een schep over mijn productie gooien. Deze wc ruikt hetzelfde als die van mijn oma, toen ik nog een heel klein kind was. Een toilet zonder water, ze bestaan dus nog steeds.

Op maandag bezoeken we met René de allerarmsten, die waanzinnig blij zijn met onze extra giften voor hout. We bidden met hen op hun verzoek. Een van de oude dames is geheel gekleed in het zwart. Haar echtgenoot is acht dagen geleden overleden. Ze heeft al een tas met zwarte kleding van me gehad, omdat we dit overlijden zagen aankomen. De samenkomst is emotioneel. Ze heeft haar man tot het einde toe goed verzorgd en moet nu alleen verder. We laten nog wat geld achter voor hout en een bijdrage in de begrafenis-kosten.

Zondag is onze rustdag. We spelen vandaag Sinterklaas bij René thuis, waar zijn zoon Dieter samen met zijn moeder Helga al pepernoten heeft gebakken. Paul vertrekt in vol ornaat uit het hotel waar de personeelsleden nog graag even met hem op de foto gaan. Het Sinterklaasfeest is zeer geslaagd. De kleine Dieter herkent ons niet. Bert, de vaste begeleider van René op zijn wekelijkse bezoeken aan de ouderen, is ook van de partij. Hij en zijn gezin vinden het ook een erg gezellig feest. Voor alle Nederlandse aanwezigen is het een feest herkenning en nostalgie.

Met Bert gaan we op dinsdag naar Vojnic. Onze auto is zwaar beladen met voedselpakketten. We bezoeken de oudjes en sjouwen de voedselpakketten naar binnen. Soms parkeren we de auto onderaan een berg, die we dan te voet verder lopen. Paul blijft bij de auto en heeft dan zulke leuke contacten met de plaatselijke bevolking. Die zitten er tenslotte ook mee dat onze oudjes zo erbarmelijk slecht wonen en geen hulp krijgen van Rode Kruis of burgemeester van het dorp.

Met René gaan we op woensdag nog wat crepeergevallen af voor we weer voldaan naar huis afreizen. Een van de oudjes kan ons geen hand geven, omdat ze zichzelf verwond heeft met de bijl. Gelukkig heb ik altijd pleisters in mijn handtas en kan het bloeden hiermee stelpen.

Nog één verhaal wil ik jullie niet onthouden. Ik wilde zo graag naar het toilet bij een dame met zo'n keurig rood stenen huis. 'Darica,' riep ik, 'toilet?' Ze gaf geen krimp. 'René,' zei ik, 'deze dame is wel heel snel doof geworden. Ze reageert niet op mijn vraag.' 'Darica toilet,' riep ik haar weer toe. Ze reageerde weer niet op mijn vraag. Ik vroeg toen aan René: 'Wil jij in het Kroatisch aangeven dat ik even gebruik wil maken van haar toilet?' Darica nam me daarop mee naar buiten en spreidde haar armen. Ik kon overal buiten plassen waar ik wilde. Darica had geen toilet! Er is geen water en dus ook geen toilet. Ik lijk het wel nooit te leren.

Dank aan allen die onze kerstreis weer tot een groot succes hebben gemaakt!

Paul Versloot en Marina Molenaars

